

Narodni list.

Pučki list za politiku i pouku.

"Narod bez narodnosti jest tlobo bez kosti!"

Br. 43.

Volosko-Opatija u četvrtak 23. listopada 1902.

Ged. Mi.

Molimo sve naše cijenjene
predplatnike, da čim prije po-
salju predplate za "Nar list".
Predplaata iznaša: Za cieo leto
3 K., (za seljake 4 K.) za pol-
leta 4 K., (za seljake 2 kruna.)

Sveslavenski savez.

Težka su nastala vremena za Slavene u Austro-Ugarskoj države. — Prema oni sačinjavaju dva treta dela svega prebivalstva ove države, premda po državnih temeljnih zakonih Austrije i Majavije imaju Slaveni jednake pravice kako i drugi narodi, premda su do petljarske palice verni kruni i državi ipak su na sve kraje proganjani od drugih narodnosti ove države ipak su od sameh oblasti zapostavljeni i prikraćeni u svojih pravicah.

Poljaci, Česi i Slovenci proganjeni su u Austrije od Nemaca na najgrjnjačin jer bi Nemci hteli da nad njima gospodare a oni se tomu, kako imaju i pravo brane.

Slovenci i Hrvati proganjeni su u Gorice, Istru i Trstu od Talijana za svem tem da su u svih tih zemljah u većine. Talijani nam kradu svaku pravu. Ne daju nam narodne škole nego nam deuc u talijanske školne raznarođuju. Krate nam pravo služiti se kod oblasti i u crkvah svojega jezika. Z jednom besedom hteli bi da nas nestane u ovih naših zemljah, koje oni pripravljaju za gladnu Italiju. Cesarske oblasti sve to vide, sve to gledaju mirno, kako da njim je drago, da Talijani tako delaju. — Madjari pak gajave i dave Slavene pod Svetom krunom Stjepanovom baš onako kako su jedanput Turci davili kršćane. — Slavenom je dakle u ovoj monarhiji slabo da slabije bit ne more. Sve se je nekako složilo, da Slavene uništi. —

PODLISTAK.

Na vrhu Učke.

L

Ele, tri sta mu sjekirica! Da vam i ja mrva javim. Boga mi, zardjalo mi pero od duga muka, a ruka ukočila se kao zec na ražnju, a njeckud bijesa čak u glavi stala mi pamet da plijesni. Eh, šta čemo? Ko-tači kad ne rade rdja obliže, pa valje vratki zasukati rukave hoš li opet a njima da zavrđas. —

Al, gle no cuka! Ja ss eto hćedoh razlagoljati sve u šestnaest kć baba na vašaru, a da njesam jadan predao niši svoje — posjetnice. Valja bo znati, da sam i ja moderno kultivisano čeljade, pa ako mi i žulji petu — opakan. Neka ga! — On ne crveni tako često kao lakinara cipelica —

Dakle da se znamo! Imo mi je i zova me Grga Cvilidret a putnik sam, "Krtovo deželo" inače njuškalo prvo grada i ranga. Za sada udario sam si logor na vrhu Učke, jer na svom putu spetiž, da ima u Istri na pregršt gnijezda i trulež, pa hoć da ga mrva promiješam, ne bi li njegov

Nego neće to poći tako lăhko, jerbo nas Slaveni ima puno; ima nas, tako rekuo kako zvezda na nebū ili peska na moru.

Treba samo da se svi Slaveni ove monarhije složimo u jedno kolo pak da se složno, svi za jednoga i jedan za sve branimo proti skupnem nam neprijateljem i proti neprijateljem Austrije, koji bi hteli da se Austrija raspade i razdeli med gladne Talijane i hole Nemce. Za to je skrajno vreme da se svi slavenski narodi i svaki po sebe i svim skupu slože u jedan sveslavenski savez, koji bi segurnim uspjehom mogao obranit sve Slavenske narode od njihovih neprijatelji i pridobiti njim sve pravice, koje njim sada ti neprijatelji krate.

Se zna da bi se najprije moral svaki narod med sobom složiti. Kod to-likeh neprijatelji, koji na nas gledaju kako jastreb na pticu ni ni pametno ni koristno, da se jedan slavenski narod u Austro-Ugarskoj med sobom deli na stranke i strančice. Liberalizam klerikalizam, socijalizam to je sve za nas Slavene nepotrebno i škodno. Moramo bit samo dobri Hrvati, Slovenci, Česi, Poljaci itd. a svim skupu moramo biti dobri i radikalni Slaveni, složni kako veruga.

Samo tako ćemo bit strah i trepet naših neprijatelji, samo tako moć ćemo se obranit odnarođenju samo tako moć ćemo si izvojevat pravice i respekt, koji nam u ovoj državi ide.

Mislimo, da nam neće nijedan zamerit, da mi morda najuladjii slavenski list davamo ovaj savet. Činimo to samo iz prevelike ljubavi do svoga podlačenog naroda čeleć, da mu tako pomozemo. Sva slavenska štampa neka se malo više i pobliže bavi ovim važnim pitanjem. Nam se čini da obistinjenje ove misli nije nemoguće.

Bit će bolje mičimo se samo!

dah dopre do gospodskoga nosa. Uza se imam u torbi velikih i malih klješta, pa tankih i debelih šila, da njima podkrpavam svoje opanke, a do potrebe Boga mi, da kogu i u stijepnem u obrazinu il ubudem u debelo meso. A kandžija što ju spletot iz voljnske žile, bijesu mu, zviziđati će i lijivo i desno, kako se već desnica razmahača bude, pa poljubila koga u bijelo lice ili ožegla kome tusta ledja. — Briga me je! — Koga bude svrtili ili za nevolju palilo, neka se — češe.

Dobro! Šada kad se znamo i poznamo evo me na divanu pred Vašim svjetlim lichenom pa da onako po koju čalabrkmen. — Možda ne bude na odmet. Bijes si ga znao! Ele, šta čemo?! Pticanama zamuknuo kljun, šturi uvalili se u svoje rupice, dok opet njihovi kolege cvrči rasplknuli se na dvoje pa nemaš čime da si uho pozabavljasi, do li vjetrom, što se stao lijevati k nama sa sjevera hladna. A takva zabava — kao voda u opanku.

Dakle ajde, da uz rieč i lulu duhanu možda ipak lagje ubijemo vrijeme:

Tamo negdje podno Kastva ravno u "Mačjoj kuli" udarili — anatomski stol. Prohćelo im se, da iz napršadi sitne, što

Talijanske lopovšćine.

Ovi dni je neki tabelu talijanskoga konzula u Zadru u blatom namazal. Čim se je to doznao, valje su Talijani raztrubili po svih fojeh da su to učinili naši Hrvati. Najveću buku su digli talijanski foji u Italije. Ni vrag se ne bi spamebil onih grdeň uvredi, da su ih te mrzoti hitili na naše jude, kako da znaju za siguro da je on u tabelu namazal ki od naših Hrvati. I ti talijanski briganti vapiju, da je tega već dosti, da je talijanska čast (kade njim je? Op. sl.) vavek va pogibelje, da bude oblačena va Dalmacije itd. itd. Na takov način nastroje te talijanske kačke, da one svoje utrastebiti čitatelje nahuckaju proti Hrvatima. A to huckanje traje već više vremena, i ake nimaju priliki za to, onputa ju sami store.

Tako su i ov put. Zeli su pest blata i namazali su talijanskemu konzulicinu u Zadru onu tabeličinu i onputa valje udri na svi tamburi, da su to učinili naši Hrvati. Tako delaju i Talijani u Istri. Zamu kakovog krepane mačka, pak ga hite va žarvu, potruva vodu i reku, da su to Hrvati storili. Anarhisti!

Nego mej timi foji huckaju i huckaju ne samo proti Hrvatima već i proti Austriji, a to sve samo za to da se važge gvera mej Anstrijom i Italijom, jer oni misle, da bi na to način mogli dobiti za se Dalmaciju Trst i Istru.

Brizni tovari! Oni kako da su pozabili na Vis i na Kustocu! Ča ih zaspavljive toliko srbi ona njihova koža? Ča njim ju ni Menelik dosta počesal? Neka samo izvole mi smo vavek pripravili da ih dočekamo onako, kako su ih znali dočekat našioci! Neka samo izvole, ako ih toliko srbi, al neka ne pozabe nikada on nekadači prverbiji naime, da: piu val un drž, che cento piglia!

istom erknu tog božnjeg zraka, isluši dušicu malu, pa idu ju urone u — žeženit žestu. Nu u gorljivosti svoga znanja i zvanja prešli od duše na telo, ne bi li kakvima pronaklom zadrižali sav bili svijet i osupnili sve medicinske kapacitete staroga i novoga svijeta počam od golobrada asistenta dok do najzvaničnijih naslova i epiteta. Prohćelo im se ovjenčati čelo neuvečljivim lovovjenjem aime svoje urezati u knjigu besmrtnosti. —

I stali miješati drobna crijeva i džigericu bijelu, pipati bubreg i vranicu, cijediti moždane i mozak, sjedi kost i kožu prevravati arce i jetra, netrati žile i mišice napokon zaboli svoj nos i u najtanju tančinu, a da njesu ništa, a ma baš ništa — nađi. Tek nađi su shodnim da na koncu konca ono malo djetete sitno izrezukano i isječkano bace na smetište — parcovima za hrani. —

Ljudi zgrajali se nad okrutnošću tih anatomia, vulgo šintara a Justitia uskliknula u svoj svojoj ozbiljnoj ozbiljnosti poput Zrinjskoga u Sigetu:

"Popet ču ga na vježala tanka,
Pa to bila baš i moja majka!"

Galicija i — Primorje.

Madama Justicia bila je ovi dñi remenana va bečkom Parlamentu kako još nikada do sada. Povod je temu taj, da je tribunal va Lavove odustiš od službi sudca Lupa, ki je narodni zastupnik va bečkom parlamente, pak kako takav kritizirao je način kako se tamo audi i postupa. I za to ga je ondečnji tribunal odustiš od službi. Kako se vidi upravo tako se je bilo dogodilo s našim zastupnikom Spinčićem. I on je kako zastupnik našega parlamenta držal politički govor, i radi tega govoru bil je, kako je poznato, dignut od službi.

Nego reć bi da ljudi, ki ovakove muževe odpušćaju od službi, ne vide ni pedal dalje od nosa, zač kad mi malo videš pred sobom ne bi delali takove kapeli. Zač kako god je bila ona affira zastupnika Spinčića prava kapela od strane c. k. oblasti, tako je i ova od zastupnika Lupa prava falopa. Zastupnik je zastupnik i kako takov on uživa va države slobodu govora i kritike, kakove ne uživa ni jedan drugi državljanin. Dapače narodni zastupnik uživa i osobnu slobodu i u slučaju, kada potčini čagod, ča je proti zakonu, tako da narodnega zastupnika nesme ni sud progoniti, ako to Parlament ne dopusti.

Pai i pravo je tako. Zastupnici imaju da brane prava naroda, za to i moraju imat neku veću slobodu. A kad tamo, oblasti ih diži od službi! Negoj kako god je kod Spinčića pravedna stvar pobjedila, isto će tako i kod Lupa. A sudci va Galicije nako gledaju mej tam, da ne daju prilike kritiki. Zač zaludo je, neki vrag mora biti blizu, kada je i sam dr. Koerber ovi dni razasal na sve predsednike tribunala i na sve prokurori od štata kraljevinu, gdje ih vadi, kako moraju delat i strati se sudcem, da joh i ti ga onemu, ki ne bude se držal njegove opomeni.

To je sve lepo i dobro, ale glavno bi po našem sudu bilo, da se jedanput ipak

I — — — brus! — Nikomu ni mukeat!

A mene jadnika tek što sam njeki par opanaka potšio jednomo pastiru za gradiću sira i zdjelicu mlijeka, motali Bog si ga znao kuda sve po njihovim kancelarijama dok napokon konca udarili me globom, što da sam neovlašteno čerao — opančarski obrt. —

A jer nijesam imao ono par svjetlih kruna, strpaloo me u buharu, gdje sam imao priljivo vremena da razmišljam ob opanku i opančariji. Ele bijes znao i razumio tu učenu gospodu!

Al da! Evo me na, gdje sam se ujeo za jezik. Ta oni iz "Mačje kule" imali uza se prokura (di stato? Op. sl.) što li, a ja tek onako krpao u — vjetar.

Baš! — Prije smrti dočili se svašta, a iz kože nikud.

A sada: sluga sam pokoran! Ne zimate mi se snijeg, eto me skorimice s Vama imova na prijateljskome domjenku, pa da opet štošto izrišesmo iz svoje torbe.

Grga Cvilidret.

red učini. Žač se sudci od Galicije ne ugledaju na sudce od Primorja? Pal nas ako ki ukrade 5 šoldi već je kaštan. Ako ki ne ukrade ni kaštan. Ako ki Klanjac poseže jednu malu bukvu već mora va katafić, ako na Matuljih ki poseže kakovo malo dete, pak ga biti va provazu — — — i mome zač ne pridu sudci iz Galicije va Primorje?

Portavoce dra. Costantina.

Poznato je svim i svakemu, da je matuljskoj skovacere gospodar adovokat dr. Costantini. Mi znamo, da va politike Talijanji nisu nikada gledali na tanko, kada je trebalo tlačiti pravice istarskega puka našega jezika, ali to moremo optro ređ, da koliko god ima Talijani na Istru, još se ni ni jedan tako ponizil, da bi bil na se zel gospodarstvo onakovega nemoralnega poduzeća, kakova je matuljska „Sloga“ — vulgo skovacera.

Ča misli dr. Costantini, da će z onem dobit? Ne vidi on, da se već i oni ki s njim drže gade od njegovega lista? Ne zna dr. Costantini da odakad ja sveta i veka va ove naših stranah ni se našlo tako pokvarene kravetini, ka bi ono rigala, ča riga njegov list „matuljska Sloga“. Govori o nekakoj talijanskoj kulturi. Mi pak Hrvati poručujemo dru. Costantinu, da je onakova kultura za smetišće, kako su za smetišće i oni ki one gnusarije pišu.

Dr. Costantini se ljuto varu ako misli, da će njegov list otet Čast i poštenje našim pravakom, našem žanom i klerom našim. Ki je pošten ujemu neće nijedne laži poštenja zet, a ki ni pošten, onemu neta poštenja vratiću nijedne hvali.

Za to i mi vedra i čista čela stojimo pred fakinakemi i banditskemi uvredami, ča ih na naše vredne prijatelje siplje Costantinov list i odgovaramo mu:

„Sve nam morete reć, i svega morete izmisljat proti nam, al blago nam se ne more reć — zač mi nismo ni jedno dete razrezali i hitili va provazu, niti smo ikada stisnuli ruke ni prijateljevali s gadiom, ki je po obćem mnenju i sudu okrivljen s najgnusnejšeg zločina, kega bi se i jedan Musolini sramoval.

Domaće vesti.

Visoki gosti. Pondeljak dne 20. o. m. na 9 ur večer prifila je s parobrodom od gospodara „Pelagosa“ iz Dubrovnika u Opatiju Njexima Visost Nadvojvodkinja Marija Josefa. Na opatijskom mulu dočekali su ju naš načelnik, gospodin kapetan pl. Manussi, prof. Glax, monsignor Zambić i kapetan od porta Alessandri. Nadvojvodkinja sa svojom pratnjom ostaje do petka u „Hotel Quarnero“.

Iz Volosko-Opatijske podestarije. Doznamo je da je na 24., 25., 26. i 27. augusta o. l. direktor istarske junte u Poreču g. G. Bradicich pregledal i kontrolirao na obdičku Glavarstvu na Voloskom sve obdične knjige i račune i skontrolirao kasu pak da je našal sve va podpunem rede. Gosp. Bradicich je juntu u Poreču izvestil o tom pregledavanju a junta je dopisom od 25. 9. 1902. br. 6179. javila občine na Voloskom, da je rapport g. Bradicichu o pregledavanju Volosko-Opatijske podestarije uzeo do ugodnoga znanja (a grata notizia) jerbo da je g. Bradicich našal sve va podpunem rede. Da je kontrola gosp. Bradicicha bila jako stroga vidi se po tem, da je za istu rabil puna četiri dneva.

Nam je drago, da junta pošalje kontrolirati našu obdičnu jerbo se more u svako vreme osvedočiti, da je ista držana va podpunem rede.

Želeli bimo samo to, da se i talijanske občine po Istru kontroliraju malo bolje a ne samo jednu ili dve ure.

Istarica junta je imala dosti prilike da se osvedoči, da su sve občine v Istri, koje su va rukuh od Hrvati dobro i u redu držane, dočim se to ne more reć od talijanskih občin va keh se najde vavek kakova debelu ronju.

Postupanje doseljenih tudižnih elemenata u Lovranu. Nekakovi tuji elementi, ki su prišli u naš lepi Lovran — trbuhom za kruhom — čim njim gradu posli malo bolje, vajaju dignu oholo glave kako i peteli, pak misle da su oni va Lovrani Haupt-Comandanti te se ni jenega ne boje.

Junijsa meseca jedna brižna žena iz Vrprinašćine donečla je va Lovranu prodavat cvitki ali je bila loše sreće, zač jedan „fureš“ ki prodava voće na lovranskoj place, zel njoj te i cvitki i svi pomastil zač da mu „domaća“ dela konkurenca!

Ta brižna ženska šla je plaću na podeštariju se potučiti, ali naši „patres patris“ ki više drže za „fureši“ nego za „domaće“ — nisu ga niš kaštagali. (Vidite vi vanjščaki iz sv. Franciška i Tuliševico kako vaša podeštarija proteji „domaćinu“! Op. Kukumici.)

Va petak isto tako neki „fureš“ Gruber zaustavlja je jednega putnika i od njega zahteva pašport — kako da je on komisar od policije! Nego ta putnik pokazal mu je pašport u forme nekoliko udaraca sa lumbrelom i tako ga navasili krijance.

Značja ovg. Marangon komandant od žandarmerije? — je to prijavil na sud?

Pozdravlja sve Hrvate

Kukumici.

Stranci u Opatiji. Polag zadnje Kurliste prišlo je u Opatiju od 1. septembra o. g. 3670 stranaca. Od 9. oktobra do 15. oktobra 1902. narasio ih je 347. — Dne 15. oktobra bilo je prisutno 1140 osoba.

Svi va Lovran! Hrvatska čitalnice „Danica“ va Lovranu pripravljaju nedelju na 26. oktobra 1902. u „Villa Iris“ u Lovranu veselicu sa tamburanjem, pjevanjem, predstavom i domaćom zabavom.

Tamburat će za prvi put tamburaški zbor „Danica“ a pjevat de zasluzno opatijsko-volosko društvo „Lover“ i predstavljat će se vesela igra „Istarske brageše“. Buduće je ovo prvi put da tamburaški zbor „Danica“ nastupa javno, dužnost je svakoga pravoga rođoljuba, da dodje na tu zabavu, da na ta način pokaže da mu leži na srcu narodna svarva va Lovranu!

Početak zabave je na 7. ura večer. Uzlatnina je 1 K po osobi a 2 krune za družinu.

Program je slijedeći:

1) Proslav. 2) Runjanin Farkaš: Liepa naša domovina, udara tamburaški zbor „Danica“. 3) I. pl. Zajc: Živila. Hrvatska, pjeva „Lover“. 4) Eugenije Sah: Okriješnica, deklamuje gdjica Ana Stiglić. 5) M. pl. Farkaš: Poputnica Hrvatske, udara „Danica“. 6) F. S. Vilhar: Jadranski zvuci, pjeva „Lover“. 7) V. G. Brož: Milica (polka-mazurka) udara „Danica“. 8) F. S. Vilhar: Slovenac u Hrvat, pjeva „Lover“. 9) Istarske brageše, saljiva igra u 1 činu. 10) I. Hajdrich: Jadransko more, pjeva „Lover“. 11) M. pl. Farkaš: Vjenac hrvatskih pjesama, udara „Danica“. — Domaće zabava.

Program je jasno bogat i vrlo lep pak će se svaki, ki pride na zabavu dobro zavajat. Svi znamo, kako su naši narodni neprijatelji proganjali naše tamburaše va Lovranu, ali oni se nisu dali prestrašiti nego su lepo nastavili tamburat dokle su se naudili. —

Radi tega moramo svi koji samo moremo pohrliti na tu zabavu, da tim damo našim tamburašem i tamburašicam žuraju. Svi dakle u Lovran!

Krstičeva starina i domaćina. Va zadnjoj „tete Jambrožije“ Krstič, se zna za dobro plaću, preporuči ljudem talijansku društvo od vatori, koje je počelo voti pondeljak. Ča je to društvo i kakovo je znamo već po tem, da ga jedan Krstič preporuča. To društvo je cisto talijansko, koje neće trpet va svojih vaporeh ni jednega slova našega jezika nego sve talijanski. I takovo društvo brani i preporuča Krstič ki svoji bedasti mački vavek vara z nekakovom starinom i domaćinom.

Ča je naša starina i domaćina talijanska? Gospodo od „Unione Istriana“ slabega alkotaka ste va Krstiče zibrali. Izdajice on, izdajice vi!

Izloženo dete. Utorku jutro letela je po Opatije put Ičić jedna karoca va koj je

bil kriminalski sudac z Voloskoga va monarh, jedan duhter, jedan kancelista i jedan žandarma „bajonetta in kana“. Komisija od suda! Svaki, ki je videl tu karoco posmisel je velje, da se je opet ča dogodilo kako ono pred nekoliko meseci va „mačjoj kuli“ onem nebogem otrokom. I va istinu komision je hodila van zaradi jednega otroka. Utorku jutro su najme dve ženske hodile po jednom pute preko gromače i ima ča videt. Va jednoj traverse zavijeno ležalo je na trdo zemlje pod gromačum jedno novorođeno dete od 4 dneva i plakalo je nebogo na vas glas.

Mat prez srca, ka ga je porodila, izložila je dete, da skrije svoju sramotu. Žene su digne to nebogo dete i nesle va kuću kada je pumpa na Punta Kolovo. Od ovde se je javilo policije u Opatiju, a policija juvila je suds. Sud je pak šal na komisiju ne znajući pravo ča se je dogodilo. I za to smo videli duhtori, žandarmi monturi i če ti ja znam pak smo komač zdahnuli kad smo doznavali, da ni komisija našla jedno razrezano i va provazu hićeno dete kako ono va mačjoj kuli puli Matulj, nego jedno nebogo zapušćeno dete ko se je ne znajuć ča se on njega zbiva — sudbenoj komisije veselo smelo.

Sud išće kuću od materi, koja je svoj porod tako izložila.

Pater Liziriti va Lovranu. Prošlu nedelju imeli su va Lovranu velu feštu. Prišli su tamo lovransko-talijanski vapori (fregate) ki imaju da priprave za Italiju našu Liburniju i kvarnerske otroke Tu je bilo među Poperdili veselja! Altroke da su prišle va Lovran talijanske fregate „Dandolo“ i „Re Umberto“.

Da bude fešta još veća pozvali su Lovranci poperdili i patra Liziriti va Lovran, da njim blagoslovni njihovi vapori. — Pater Liziriti je i prišao va Lovran. Ki će ako ne on, ki je bil va seminarije pak se dobro razumeva blagoslovi. Na palade je Pater Liziriti držal velu prediku. Rekal je Lovrancem, da z njihovemi dvemi vapori oni će konkvistat: „Liburniju e le isole del Quarnero“ a kad budu konkvistišto to, da njim ne fali konkvistat i Dalmaciju. Lovran će Istra i Dalmacija da moraju bit opet latinska ale talijanska kako su prvo bila. Lovranci, da su pravi Latini od starine i da Latini moraju ostat. Ste čuli barbu Tončić? Vendar je prišao na vašu. Vi ste vakev govorili, da ste „vero e puro sangue Latin“ zač da znate reć latinski „de gustibus non est disputeribus“. Nego i ako bimo mogli verovati, da je stari Tončić potekao od Romula i Rema al čak morda od kralja latinskog Numa Pompomilije svejedno ne moremo verovati, da je jedan Klobula, jedan Kukuma, jedan Francale cisto latinske ali talijanske krv pak sve nam se čini, da se je pater Liziriti htio a tem Lovrancem grdo mačko grdo narugat.

Kad je Pater Liziriti finil svoju prediku onputa je blagoslovil vapori. Sad moru Lovranci bit segurni, da će njihovi vapori dobro naprvo poči zač da Liziriti blagosloviti to gra sve kako po loje. Ako ne verujete pitajte siniorinu Jovaninu ka je s Krstičem imela otroka.

„Piccolo“ i jurati. Kada su ono bili jurati Krstič odsudili na 3 meseca zaradi uvredu ki je bil va svojoj blatoj žrtvace nanesal g. Podmeniku, „Piccolo“ je valje bil štampl imena oneh jurati i silno se je jadil na njih. Međ tem prišla je i druga razprava o čedomorstvu na Matuljih, a „Piccolo“ ni prnesal imena oneh jurati, ale ih je benj pohvalil i rekao da su trebili — con un’ avvedutezza straordinaria. Inšoma neka reče ča će ki — kapo jurato ostaje ipak „Piccolo“.

Mlado vino. Ovo leto ga je puno manje nego lani, ali je za to puno bolje od lanjskega. Ovi dani smo upravo ja i Pirija govorili o tem. I on je mninjen, da je ovo leto vino — come miel. Peccā, mi je rekao, che go le maroje, che non posso bever koliko bim vino.

Vuk sit i koza cela. Kako je poznato Krstič je prigodom razprave o čedomorstvu

na Matuljih dal pismeni izjavni, da je imel posla s Jovaninom Gošar. Kada je stara to doznačala apala se je za vlas i rekla je: — In misa casa un simile scandal! I valje je počela promišljat ča će storit. Ako obeđeveli da stira, naime Jovaninu i moje Ive, moglo bi se dogoditi, da se opet oni dva kade traže, a to ne bi ona nikako mogla trpet. Pak ča je storila? Stirla je Jovaninu da, a „mio Ive“ je pridržala puli sebe. — I tako je vuk sit i koza cela.

Oštari pozor! Prekosutra na 25. t. m. pozvani su na občinu na Voloskom, volosko-čopatički oštari, da se načine sa financem radi rende za buduće leto. Mi preporučamo našim oštaram neka paze više na svoju kreditnost nego na tudiž zlep.

Kad se je pred nekoliko let delalo za to, da oštari zamiju na se erarsku rendu govorilo se je i obeđevelo oštaram, da će platiti puno manje nego pod Gorupom, da će dobivati na stotini od konsorcija, inšoma obeđevelo se je i Romu i Tomu. Pak nača se je prislo? Prislo se je na to, da ki je prvo pod Gorupom plaćal 100 forinti na leto sada ih plaća 300, a morda potegne od konsorcija 50 forinti dobitka, morda ne. Intanto na ta način plaća na leto 150 forinti više nego je plaćal pod Gorupom. Svi naši oštari plaćaju dvaput i triput više sada nego su prvo plaćali. Za to njim ne moremo dosti prepornati, da gledaju ča delaju. Bolje bi bilo da ni nikakovega konsorcija nego da bi tis konsorciju imel bit na škodu od većine oštara.

Nekim se zna da to rendi — prez rendi — ali većina oštara nema od tega nikakve koristi nego samo škodu.

Iredentisti va Italije delaju vraga, da bi Istria, Trst i Dalmacija spali pod Italiju. Oni javno pišu, da već dosti čekaju, da bi bilo vreme da pušku talijanski kanoni pred Trstom i Pulom i pozivaju svoju „braću“ (ste čuli mački!) u Istru i va Trste, neka se za Boga drže krepko, zač još malo i talijanska bandera, da će se vit nad ovim našem krajem.

Ala provajte samo, mrski Štanjerat! provajte prit semo, pak čete videt ki dan će vam bit.

Prvi sneg! Ovo leto nas je sneg pogodil za rana. Učka ga je bila puna. A ma bravo, lepo smo počeli! A ča će bit pak do kandalori!

Krstič pod papućom Ninotovom. Kad su se ono na 1. oktobra o. l. Nino i Krstič posvadili radi beči od Costantinove špuderi, pjenj, pjenj je Nino Krstič tri puti u obranu i rekao mu je: „Ako ćeš pisat „Tetu Jambrožiju za ti beči, ki ti davamo dobro ako ne pusti, če benj drugi i bolji od tebe, Barem se ne će deca za njim rugat „Salo“ „Salo““. Ča misliš da čemo ti vakev beči davať? Biš ih više pojil nego bi ih va Beče fabrikali. Tako je Nino Krstiče obrusil. A Krstič? Mučal je kako jedna tanaka. Iz tega vidimo: 1) da je Nino nekakov „Commandante italiano della Regione Giulia“, ki talijanski beči Krstič deli i ki ima oblast Krstič i u obraz pljunat, 2) da je Nino Krstič ţut, 3) da je Krstič pod Ninotovom papućom zač da ni, ne bi se pustil u obraz od njega pljuvati. Va istinu nizko je pal! Jedan dottor in leje“ pak pustit se tako pljuvati u obraz od jednega Ninita! Jā to je sudsina svakega izdajice! Al prvo al pokle izdajice primi placu ku zasluži. Bolje je biti svako zlo na svetu nego izdajice, jer:

Prostoeno je svima, svima

Samo nije izdajici!

Zivi i pusti živet Salo piše va zadnjoj „tete Jambrožije“, da je to načelo sveto svakemu poštenumu čoveku. Priznajemo! Pitamo ga samo zač se mi pustilo živet ono brižno dete, ko je porodila Krstičeva frajerica „signorina Giovannina“?

Kamo gre novac klerikalac? pita Saso, pišuć od kanonika trufadora Drosda va Pragu, ki je pomagal pokrast va kase sv. Venceslava 4 milijuni kran. Drosz je lopov, to će priznat svaki čovek, al je proti jednemu Salu „flor de galantuomo“. I mej popi kako i mej drugume stališ najde se faloti ki nisu vredni da ih zemlja nosi, nego ča je za to krije celi popovski stališ?

Pitanje mi Salo kamo je šal novac koga je Rigo pred nekoliko let pokral našoj provinciji? Kamo je šal novac koga je Corazza pokral občine Motovun? Kamo je šal novac koga su Talijani pokrali va obdine Muja i va Pule.

O smrade gnjusni meti prva pred blatušu talijanskem vratil pak potrebiti mest pred naša.

Fabrikant od amerikanskih dopisi je gospodin — Salo. To mu je najnoveja peta. Onu od trgovina octa je zgubil sad je zel ovu.

Prišla mi je nekako pod klešta zadnja špudadera pak sam u njoj čital jedan dopis tobože iz Neshamach Fall Pa, podpisani od dveh Josip i Puž. Ta dopis je pak s fabrikom Salo na mačkoj kale, i va njim se jadi na „Narodni list“ jerbo da je pojavili one vredne domorodec, koji su iz Kapstata poslali 4 lire i 15 sterlina za državu.

Se zna Salo i njegovi mačici neće da znaju, da je naša družba utisnjena samo za to, da puku škole odpre, ke mu neće da daju Talijani u Istru, pak da za to svaki pravi Istran mora se te družbe spomenit. Nego čemu će se od mačka nadat? Za nih se ne zove mačak. Falaš je kako ni jedno drugo blago. Govori da je za starinu i domaćinu a kad tamo se za dve šestice prodava Talijanu. Da ni tako zač bi ti mačici toliko držali za Krstića i s njim za Talijanu? Ču se tako slipe, da ne vide i ne žiju da se istariki Talijani pred celim svetom nazivaju Talijani, a mi, ki nismo Talijani da imamo bit Istrani, kako da nisu i Talijani Istrani. Trubili trublasti. Istra je samo provincija a ne označuje nikakovu narodnost.

V Istre su Talijani, Hrvati i Slovenci, svi su skupa Istrani po provincije, Austrijanci po države a po narodnosti Hrvati ale Slovenci ale Talijani. Nego hodi ti mačkom govoriti ča je narodnost. Oni ti samo bleje mi smo Istrani. Još Krstić uime tih mački piše, da jedan Istran ne more bit Hrvat nego Istran.

Se zna mački su prebedasti da bi razumeli ča je to narodnost ča je provincija, ako će njim pak ki to raztumačit neće ni da žuju. Za to oni svakega ki je pametnji od njih drže za bedastega. Mi njim pak sporučujemo:

Oj vi mački, luda braća naša
Koji ne znate koja j' nacija Vaša,
Već mislite, da ste Istrijani,
Pak držite s pravemi Talijani.

Veloskem poperdilkam još wavek kuhuva štumile jed i čemer radi prošle občinske izbore na Veloskem, pak ne znaju kako ta jedan van splijuvat nego va Constantinovoj špudare.

Zadnja špudadera je puna „rogii“ kebi voleskem poperdilkite htele po sile natuć na glave naših ljudi, a kad tamo njim su glave i kuće puna rogi. Ne verujete? Pitajte onu ka se je Šla fotografat već oženjena „ju abito de sposa“ z jednem mladićem s kemi se frajala. — Pitajte onu, ka je bila na „Vilegatut“ al onu pravu Hrvaticu! A Salo? Joj stvoka! ako nima on „rogii“ i malek i velej i stareh i mladeh onda ne znam ki ih ima.

Viste kako su se lepo našle: Salo i voleske poperdilke. Tako lepo skupa kombinaju kako da su storeni jedan za druga. Najbolje bi bilo da gredku skupi u rešku „gomilu“ kade njim je pravo mesto, zač ako ne još te od jada puknut.

Cipitan Fracassa, a po njem „Piccolo“ naštampal je Danta Kaligharia, Michelangelo Muzorottia i Kanribaldia, pak pita da ako su to bili Hrvati. Ne, to nisu bili Hrvati, kako nisu Hrvati bili ni Luchen, ni Bresci ni Musolino. Hrvati su bili samo oni na Vise i kod Castozze, ki su Talijane, s fernjaknami gambelevade vajer hitali, pak su ih onputa piketali „colle candelle de sega“. A Talijani su bili tako bedasti, da su pustili da Hrvati od njih delaju takove kumede.

Za družbu sv. Cirila i Metoda za Istru sabrao se je pondeljak na 20. ov. mj. va Villa „Iris“ prigodom večere priredjene od nekojih članova čitaonice „Danice“ — 25

kruna. Novac je izruđen blagajniku lovranške podružnice. Živili vredni darovatelji.

Nadalje sabrav je g. Ivan Večerina u veselom društvu slavče vjenčanje g. Antona i Karmine Vahtar kod Joškota K 10. — Novac predan je blagajniku podružnice u Veloskom.

Razne vesti.

Civilna lista. Civilna lista se zove ona plaća, ča ju na leto dava država svojemu kralju ili u obče glavarju zemlje. Naš cesar imel je do sada 18 milijuni 600 tisuć krun na leto civilne liste. Sada da mu se ta civilna lista povećat za 4 milijuni krun, polovicu keh da platit Ugarska.

Opst knjiznica lrahkovernost. Kmet Josip Čempuh na Humu kod sv. tri kralja va kotare klanjačkom na Hrvatskoj imat ženu Jelu, ka je već puno vremena bolna na oči. Dne 28. pr. m. došle su Čempuhu na kudu dve nepoznate lepo obučene žene, koje su mu obećale da te mu ženu izločit, ka da je „zastrigana“. Ale za to da im je trebe boći i neke stvari.

Bedasti i lrahkoverni kmet poveroval je ženam, ke su od njega zmamile 110 krun i još neke stvari u vrednosti od 5 K 60 h. Sada su počele te žene svoje „štrigarije“. Izpod kućnega praga su zikopali u krpici zavitu malu žabu, ku su tamo šegavo same stavile, i pokazale su seljaku, da to je uzrok bolesti njegovoj žene. Dalje su zikopale nekoliko ženskih vlasi i neke crepini, i govorile su da je to tamo zakopala jedna striga, ka da je kriva svoj boli. Onda su uzele oneštanho velik lonac, govorē, da će unutar staviti oni beći i sve one druge stvari i da će to zakopati pod postelju od bolne ženi. To su i učinile. Na tu su šeća, i naložile su strogo, da ne sme ni jedan do 4. t. m. pogledati na lonac. Taj dan, da će se one same vratiti i lonac zikopati van. Ma kada jih onaj dan ni drugi dan nije bilo, zikopali su domaći sami lonac, ali bećem i drugim stvaram nije bilo ni traga. Va loncu su našli same crepini od pijati. Sada je lrahkoumni kmet videl, da je prevaren, pa ih je prijavil žandarom, ki ih sada okole išču.

Ljudi ne verujete va štrigarije, aš će vam se isto dogodit.

Nečovječan muž. Ugleđni peštanski trgovac Scher pošao je sa svojom mladom ženom u okolicu na ljetovanje. Od kada je dobio ženin miraz od 12.000 for, nije s njome lijepe postupao i htio se s njom razstaviti.

Jednoga dana dodje im na ljetovanje u posjet njegov šogor dr. Hochstädter sa ženom. Ovaj posjet bio je sa trgovcem ugovoren. Odmah drugi dan reče žena Hochstädterova trgovkinji: „Evo, podpiši ovo pismo“. „Što je u njemu? — upita mlađa žena. „Da ćeš mirno ostaviti kuću svoga muža i da ne ćeš od njega ništa tražiti“. Žena je izjavila, da toga podpisati neće, na što joj šogorica reče: „Dakle ti ćeš se protiviti, ti, koji varas svoga muža?“

Trgovkinja plane i šogoricu uvredi, na što doktorica i njezin muž počeće trgovkinju tac, dok je muž njezin mirno gledao. Dr. Hochstädter, koji je bolezljivu trgovkinju kroz dulje vremena liečio, stao je i lpati, čuškati i tako ju nogama gurao, da se ova polutvrda srušila na pod. Muž njezin nehajno je gledao kako mu ženu tuknu i kako se valja u krvi. No došli pomoc susjadi, te nesretnu ženu odpremiše na kočiji ravno u bolnicu, gdje joj liečnici povezali rane.

Trgovkinja dugo je ležala, a kad je ozdravila, utriši dra. Hochstädtera.

Ovih dana povela se glavna razprava pred peštanskim sudom. Potankosti, koje su za razprave izasle na vidjelo, zaista su nevjerojatne i užasne. Tuženik je sve tajio i zahtjevao, da se presluša muž zlostavljeni žene, ali sud je izjavio da svjedočanstvu čovjeka, koji je mirno gledao, kako mu ženu zlostavljaju ne može vjerovati. Dr. Hochstädter odsudjen je na 800 K globe, koja je osuda potvrđena. Trgovkinja je protiv muža pokrenula parnicu za razpit.

Igra va — eres. Pred malo vremena umrl je va Beče neki dečko od 13 let od od nepoznane nekakove bolesti. Kada su ga duhitori sekhirali ili parali našli su mu na srca — iglu od šivena. Kako je ona blažena igla tamo priliša, to neka sam dragi Bog zna!

Za nas je čudno, kada će takovega čujemo. Za Salo pak ni, aš mi svi znamo da je njegova Johanca iskala va svojem otistom, da ga hita va more, ko je neizmerno ljubil. To se je i dogodilo.

Neki govore, da će neki na tištamente pustiti, da ga zaseku na mali bukunid, pak da ga hita va — provuču Celentissima idea! — prikuntenal je stari Tonić.

Zemlja prez pulicaj i pržuni je otok ili školj Islandija, tamo gore preko Englezke.

Ava, ma bi Salo tamo živel!

Devies — spať! Va Ungarieva meste Jasberenový dala je pulicija zapoved, da ni jedna devica za devetum urum večer ne smje pokazat vane ni — nosa, ako ne va jako silnih posleh, a to za to, aš da su se prevad oko vlačile po nočah!

Ala tri sto vrazi ma bi neke ter neke gospodinje s nosom zavijale, da se ča takove odluci pul nas!

Ježuštar grof Esterhazy zapustit će konvent, samo da se more oženit za neku francuzku učiteljicu, ča je već javil svojem starešinom i još ih k temu pita, da mu povrnu 400 tisuć fiorini, ki je bil svojni cedil konventu.

Pal svega tega bi reč, da smrdi neč po Sale. I Salo je zapustil konvent od ježuštar kako i rečeni grof, samo s tam razlikum, da ga je on zapustil da ponosi Jambržinove mudanidi i da mu Talijani plaćaju na mesec 100 fiorini Judinoga groša.

Iz Italije. Va Mesine je neka markiza Cassibile pod procesom zarad neke vele prevare ili trufi. Va tem procesu se zamešani tri albokati, dva popa, jedan duhator i president od tribunala va Mesine. (Ca takovega je moguće samo va Italije. Op. sl.) Buduće je markizica jako bogata, to te jih brani najbolji albokati iz Italije, među temi i — Dr. Salo.

Tu će bit lir kako blata, da mu neće bit potrebe nekoliko meseci Judehin beći. — Ja, Salo ima svagde više sreće nego pameti.

Nešutven zločin. Iz Španjolske dolazi vijest o groznom činu. Kod mještja Baracalda koje leži na željeznički Bilbas - Portugalete, našao je željeznički stražar 3. o. m. u jutro 30-godišnjeg čovjeka, koji je stražno naružen ležao preko tračnica.

Premda su mu dvije željeznicke, koje su onuda prošle, odkinule obje noge i desnu ruku, siromašni čovjek je ipak još živio. — Kad su ga na nosiljci prenesli u jednu kuću on je za jedan sat kasnije izpušto dusu. — Pred svoju smrt izjavio je nesretnik prizvanom sudcu, da se zove Viktor Zanda i da je tvornički radnik u Portugaletu. On je u Bibasu digrano u štedionici (Sparkan) svojih 255 peseta i pošao kući. Kod Baracalda naveli na nj njegov tast i jedan radnik. Njegov tast udario ga je po glavi takvom silom, da se je Zanda onesvješteni srušio na zemlju, na što su mu oba napadača oteli srebrni sat i novce.

Da su ne bi za njihovo djelo doznao odnijeli su oni onesvještenog Zandu i položili ga na željezničko tračnico (Sinja). Kad je opet došao k svesti, napinjao se Zanda svom snagom, da se odvucu s tračnicu, ali nije imao toliko jakosti. On je stao očajno vikati u pomoć, ali nikoga ne bijaše bliži. Nesretnik je još sa polovicom ležao na tračnici, kad je dojurio višak i odrezao mu obje noge. Kasnije je prešao mu je drugi vlast preko ruke.

Zandin tast je već napšen, došim je onaj radnik pobegao.

Dragi falii zubi. Va Amerike u Clevelandu bil je jedan čovek, ki je nosil falii zubi. Ti zubi trebe po neće staviti iz ust

vani i staviti ih kamo na ormarić. Onaj va Amerike il je svaku nod kladal na komodin. Jedno jutro se stane i vidi da mu zubi nisu na komodine. Pošal je iskak za zamam. Mislel je da ih nije već zvali zvali i da ih je po noći u snu pogutul. Činilo mu se, kao da ga nešto tišće va želudec. Pošal je duhovnik, koji je s pomoćom jedne lampe videl, da su mu zubi va želudec. Rekal je da se mora storiti operaciju. Brizan čovek je bil sav kumentat. Ali operacija se slabo obavila, a onaj brizan čovek je umrli. Kade pak su bili zubi? Našli su ih drugi dan pod posteljum. Va sas ih je najbrže z ručkom briznul s komodina pod postelju.

Ljudi dragi, vidite ča će reč oholia. I mane ih nebore već čuda fali ma volim takto, nego da mi zubi išču tamo kade nisu.

Novi Matuzalem. Va ruskom sele Marrevje živi starac od 127 let. Njegova mat je doživela 120 let i je do svoje smrti opravljala poljska dela.

Nov zlatni rudokop odkrili su na graniči transalvansko-oranjskoj blizu Witwatersanda. Ta rudokop obasije 20 milja va dužine. Ingleska žedja za zlatom bit će morda ugašena.

Zadnje vesti.

Bač. Va čerašnjoj sjednici je prišlo do buke međ Pangermanni i Čehi. Pangermanni su dobili po glave. Vlada strađa, da će sve deputate doma poslati, pak da će se do mala obaviti novi izbori po sveobčem pravu glasa. Pokrajinske oblasti da su već dobili naputke ča njim je delet. Vidjet ćemo.

Dioničko ug.-hrv. parobrodarsko društvo.

Poštanska pruga Rieka-Lovran
zimski plovivi red
od 19. oktobra 1902. dalje.

Svaki dan. — U jutro:

Odlazak iz Ike u 6:30 u jutro
" " Lovrana u 6:50
" " Opatije u 7:15
" " Voloskoga u 7:30
Dolazak na Rieku u 8 ure i 5 minuta.
Odlazak iz Rieke za Lovran u 10 sati
" " Voloskoga u 10:40
" " Opatije u 11
" " Ike u 11:30
Dolazak u Lovran u 11 sati i 40 časa.

Za polne:

Odlazak iz Lovrana za Rieku u 12 sati.
" " Ike u 12:15
" " Opatije u 12:40
" " Voloskoga u 12:55
Dolazak na Rieku u 1 sat i 30 časa.
Odlazak iz Rieke za Lovran u 2:30
" " Voloskoga u 3:10
" " Opatije u 3:30
" " Ike u 4 ure
Dolazak u Lovran u 4 sati i 10 časa.
Odlazak iz Lovrana za Ike u 4:20.
U nedelji i blagdanem parobrod će u večer vratiti se na Rieku tišać Opatiju.

Razgovor
među Furianom i Grgetom u Baščići na Tinjančinu.

Grgo: O zdravi Furian, ti je ča laglje?

Furian: A vratiji bakalaj me je zatra i da bi vrag uze onega ki ga je dā, vratija krv gospodsku!

G. Ča persaš, da ti je bakalaj krv, a ki zna ča je to, tr smo pojili i moju krepnu svinju, za likuf od votaciuni, pak sve jedno ni nikomu nis.

F. A manko muči, da ne dozna ki, pak bi nam još već se smijali nego dā, i račun bi imali i imaju pravo zašto nismo imali tako delati ča smo. Koliko puti sam se ja krvu kleja pred jednim i drugim i da ne pojdem balotati proti Hrvatskoj stranki, i da ne bude ni jednega Talijana na izboru pak se vidija kako su ih štali u prvom tieltu. —

G. A ča će ti to, tanto ča smo pojili ono nam dobro stoji, pak našo selo si je učinilo pred gospodin čast.

F. A je i vratiju, tebi govore da radi tega si činija ženu zmanjiti, od tačenja, meni

da je bakalaj zlo učinjia i imaju pravo, tako ne kako je.

G. A hod s vragom jušto, ti misliš jut da te je Bog kaštiga, radi ča smo žerali.

F. Tako ne kako je, zašto misli, da sve ča smo mi govorili i delali ni draga ni jenoma ako Kratić i njegovim maškom, pak vidiš, Štrigo Krmeljov da je malo živ, mu je i otac sam reka, da ne dočka vazma, Kalac male da ni krepa, sraka iz Vitas je dešigracian dosti, u svih stvari, cacačica Jakun da zmunuti kako tvoja žena, pak viđi ka sriča.

G. Ma brat moj, ku ti to misliš, malo ćeš ti pomoci.

F. Tako da ne bim bija nikad ni za to, ni za sukno, ni za one vražje persute, ke će me tokati sad slano platiti i u sramotu ustati.

G. Ma ke vražje peržute, ča si na glava pal?

F. Pustimo to pustimo, ča je bilo bilo sram nas more biti ča smo si pustili tako glava napuhnuti od slipari, kako smo god i mi dva.

G. Nemoj to govoriti znaš da ja i Felečita ne molamo zašto ona bi molala ča čes a to ne, ona trdo drži.

F. Neka gre ona k vragu, ma da bi znača ča iman ja z mojim kunjadom, ki me je bija risija, bi mučala. Pak vidiš kako smo mi shipi: kad smo puli nje slagali muže su bili svi drugi, a ne oni ke je činija Vence štampati, zašto su pak gospoda valje druge pisali, i na drage vije, a ne po Hrvatski kako su bili "počeli, mi smo brate zavedeni. Grgo moj, su govorili naši starci, da ki z gospodom čerilje zoblje, da mu repi ostann, a takо su i nam.

G. Ma stečo ja ne molan, ku će biti sto puti niš.

F. A ja ču morat, zašto me sila goni, pak vidiš kako nas oči slipiju, su rekli, da

sno mi dobili, da u 15 dan je Defar vani, a viš brato je več mises dan, još je u nutra i pak znaš on da biti i za "naprid, našto znaš kako nas elipe, tako su učinili i slip rikorš, ki da valjati kako i naša himbarija ku smo zmislijali.

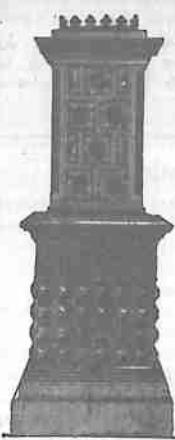
G. A ne bude tako ne, zašto ga je podpis gajiji kuga, kega su vozili na dan izbora po Tinjanu, prija nek balota, da ne bi zavonjala podeštorija i još Anzulo, Moferdinov novi zet obrizani.

F. Ja sam tega štuf, zašto znan da se sví pametiš da nas smiju, i imaju pravo kako sam reka prvo.

G. Skoroč, skoroč da i ja mislim, ma podati se ne ču, pak najzada ih vrag uzme I ja moram poći, zašto neznam kako mi je doma z dicom.

F. A ja moram poj ležati, zašto mi je oni vražji bakalaj na stumigu.

G. A vrag uze teže i bakalaj, nisi ti za to ne.

Višekrat odlikovana * Višekrat odlikovana.

Najstarija i najveća

Tvornica peći i zemljjenih stvari

Augusta Drelse

u Ljubljani.

Bogato skladište zemljjenih peći i štednika.

Peći u najnovijim bojama i oblicima, izvrstno izvedene prodaju se po najnižim cijenama od 14 kruna dalje.

Kod većih narudžbi do 20% popusta. — Cjenici šilju se na zahtjev gratis i franko.

Zaštitna marka: Sidro.
Liniment. Caps. Comp.

iz Richterove ljekarne u Pragu
jest obće priznato kao izvrstno
ublažujuće sredstvo za nari-
banje; dobije se u svih ljekarnah
uz cijenu od 80 h, K 1:40 i K 2.

Kod kupovanja ovog oblij-
bijenog domaćeg lieka neka se
uzimaju samo originalne bodice
u Škatulju, koje imaju zaštitnu
marku „Sidro“ iz Richterove
ljekarne, tada će se sigurno do-
biti originalni proizvod.

Richterova ljekarna
„uk zlatnomu lavi“
u Pragu I. Elizabetine ul. 5.

Tvornica pokucstva
IGNACA KRON

dovorskog dobavljača
u Trstu, Via Cassa di Risparmio
utem. 1848. — Tvornica u Beču.
Cjenici, usoreci, razjašnjenja, proračuni,
načrti šilju se na zahtjev badava.

Ljekarna D. Accurti

na Rieci,
Corsia Deák, (tik kolodvora)

preporuča svoje medicinske specijalitete:
Željezovito-Kina-Vino, vrlo
ugodna okus, izvrstno sredstvo proti:
slabokrvnosti, živčanim bolestima, lošoj
probavi, ta u revakovalecentnom stanju
ima svih bolesti.

Majstirski bakalarovo ulje
čisto, te sa željezom i jedjem, di-
rektan uver iz Bremena iz znamenito i
svjetske tvornice: Lahuse. Ovo čuveno
ulje rabi se za velikim uspijehom proti:
sudici, akrofili, rakitici, plućnom kataru,
kaliju i kožnom osiku.

Invardina Salsaparilje Mon-
dur, izvrstno sredstvo za čišćenje krvi
osobito iza tajnih bolesti.

„Califugo“. Jedino i najbolje
sredstvo, kojim se sigurno daju odstra-
niti kurja eka.

Zdrave kapljice. Nemakriljeno
sredstvo za sve želudčane bolesti.

Posuđilnica

u Voloskom

prodaje više komada

zemljišta

u občinama: Pobri, Pere-
nići, Kućeli, Bregi i Ru-
kavac Gornji.

Pobliže informacije mogu
se dobiti u pisarni dr. K. Janežića u Voloskom.

Dr. L. Roheim

posjednik sanatorijuma,
specijalista za tajne bolesti, ordi-
nira svaki dan od 10—12 pr. p. za go-
spodu, a od 2—5 p. p. za gospodje
na Rieci, visoko Germania br. 2, 1. kat.
Nad ljekarnom D. Accurti.

Tiskara

V. Tomičić i dr. u Opatiji preporuča slavnom ob-
činstvu svoje bogato skladište najfinijih i najmodernijih po-
sjetnicah, omotah, i drugih tiskanicah uz vrlo umjerene cene.

3102—02

Oglas.

Temeljem odpisa c. kr. kot. poglavarstva u Voloskom od 9./9. br. 14199—VII se ovim da občeg znanja stavlja, da će se dane 3. novembra 1902. u 9 sati jutrom pred ovo-občinskim uredom obdržavati kontrolna smotra za c. i kr. stopeči vojski i za c. i kr. ratno pomorstvo za občinu Volosko-Opatiju kao i za tajdince u istoj stanju. Kontrolnoj smotri dužni su prisputiti svи pričuvnici osim onih:

- a) koji su tekom godine ove aktivno smisili ili sudjelovali kod vojne vježbe;
- b) koji se nalaze u tamnici ili izražnom zatvoru;
- c) koji su providjeni redovitim putnicom odsutni po mora ili po inozemstvu;
- d) doknadni pričuvnici koji su t. g. unovađeni.

Naknadna kontrolna smotra obdržavati će se u Trstu dne 25., 26., 27. i 28. novembra 1902.

Občinsko glavarstvo u Voloskom, 24. septembra 1902.

Načelnik: Dr. Stanger.

Prvi zavod za pogrebe u Opatiji

preporuča se svime što se odnosi na uređenje odra, mrtvačke sobe i pogreba te skladištem u kome će sl. ob-

činstvo naći veliki izbor

Mrtvačkih liesova (kasela) i križeva.

Ciene su koliko za priredbu pogreba, toliko i za liesove vrlo umjerene.

Odnosne prijave i naručbe prima

Fran Doberlet
Opatija. — Kuća Ertl.

Posuđilnica u Voloskom

registrana zadruga na ograničeno jamčenje.

Prima novaca na štednju od svakoga, te plaća od istoga 4½% ka-
mata, čisto bez ikakvog odbitka. Rentni porez na uložke plaća posuđilnica sama.

Vraća na štednju uložene iskone bez odgovjedi, pridržaje si ipak
u osobitim slučajevih, pravo otkaza u smislu § 8 društvenoga statuta.

Zajmove (posude) daje samo zadrugarom, i to na hipoteku ili na mje-
nici u zadužnice uz garanciju.

Uredovni sati: svaki dan izm. nedelje i blagdana od 9—12 sati pp. i
od 3—6 sati posle podne; u nedelju i blagdanu od 9—12 pp.

Društvena pisarna i blagajna nalazi se za sada u odvjetničkoj pisarni
Dra. Janežića u Voloskom.

Pobliže informacije dobivaju se u pisarni Dra. K. Janežića i Dra. A. Stanger-a u Voloskom.

Novčani promet u god. 1901 iznalaž je K 1161.044-30 — G. raz-
očaja imala je K 133.760.—. — Uloženo je bilo u posuđilnici god. 1901
K 575.486-29.

Ravnateljstvo.